

بنیاد فیریه فواجه نصیر طوسی

آیین نامه مواد ۶ و ۲۰ قانون بخش تعاونی

مصوب ۱۳۸۶/۲/۱۸

ماده ۱- در انواع شرکتهای و اتحادیه های تعاونی؛ تعداد اعضا در زمان ثبت و دوران فعالیت؛ باید طبق طرح تاسیس و تغییرات بعدی آن- که چارچوب آن توسط معاونت های مربوط ابلاغ شده یا می شود - بوده و در هر حال نباید از حدود زیر تجاوز کند:

الف- حداقل تعداد اعضا در زمان ثبت و دوران فعالیت در شرکتهای تعاونی مصرف؛ از ۲۵۰ عضو و در انواع شرکتهای تعاونی عام از ۵۰۰ عضو و در انواع اتحادیه های تعاونی و سایر شرکتهای تعاونی از ۷ عضو نباید کمتر باشد.

ب- در شرکتهای تعاونی اشتغال زا که به منظور ایجاد اشتغال تولیدی یا خدماتی برای اعضا تشکیل می شوند تعداد اعضا نباید از تعداد فرصتهای شغلی دائمی طرح و یا واحد تعاونی کمتر باشد افزایش یا کاهش تعداد اعضا بعد از تاسیس تعاونی نیز تابع تغییرات کمی مشاغل دائمی مورد احتیاج در طول فعالیت آن خواهد بود ۸۰ درصد مشاغل دائمی این شرکتهای باید به اعضای تعاونی واگذار شود.

ج- حداکثر تعداد اعضا در انواع شرکتهای و اتحادیه های تعاونی تابع هیچ محدودیتی نمی باشد؛ به استثنای آن دسته از شرکتهای تعاونی مسکن که احداث واحدهای مسکونی اعضا را برعهده دارند که حداکثر تعداد اعضای آنها نباید از ۵۰۰ عضو بیشتر شود.

ماده ۲- میزان سرمایه در شرکتهای تعاونی عام نباید از ۱۰۰ میلیون ریال کمتر باشد. ارزش اسمی سهم هر عضو نیز در تعاونیهای عام مسکن نباید از ۶ میلیون ریال و در سایر تعاونیهای عام نباید از ۱۰۰ هزار ریال کمتر باشد.

ماده ۳- میزان سرمایه در شرکتهای تعاونی خاص نباید از مبلغ ۱۰ میلیون ریال کمتر باشد؛ ارزش اسمی سهم هر عضو در شرکتهای تعاونی مسکن خاص نباید از شش میلیون ریال و در سایر تعاونی های خاص نیز نباید از سیصد هزار ریال کمتر باشد.

*** ماده ۴ -** سهم اعضا در تامین سرمایه تعاونی برابر است مگر اینکه مجمع عمومی تصویب نماید که برخی از اعضا سهم بیشتری خریداری نمایند. در این صورت حداکثر میزان سهم هر عضو نباید از پانزده درصد کل سرمایه تعاونی تجاوز نماید.

*** مفاد ماده (۴) براساس اصلاحیه ابلاغ شده طی بخشنامه شماره ۱/۲۵۰۰ مورخ ۷۸/۶/۹ اصلاح گردیده است.**